

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/775

z dnia 18 maja 2015 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 908/2014 w odniesieniu do rozliczenia zgodności rachunków

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 34 ust. 8 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 908/2014 ⁽²⁾ określono przepisy dotyczące potrącania z finansowania unijnego wydatków niezgodnych z przepisami Unii. Określono w nim również odstępstwo od tych przepisów, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o zastosowanie takich potrąceń w ratach.
- (2) W przypadku gdy państwo członkowskie może doświadczyć poważnych trudności finansowych, Komisja powinna mieć możliwość, w uzupełnieniu do potrąceń w trzech ratach rocznych, odroczenia tych potrąceń na okres nie dłuższy niż 24 miesiące, jeżeli państwo członkowskie zwróci się z takim wnioskiem.
- (3) Odroczenie to należy przyznawać wyłącznie państwom członkowskim, które podlegają pomocy finansowej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 332/2002 ⁽³⁾, rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010 ⁽⁴⁾ oraz Porozumienia ustanawiającego europejski mechanizm stabilności podpisanego 2 lutego 2012 r.
- (4) Doświadczenie pokazuje, że określenie stałego terminu odroczenia potrąceń może prowadzić do narastania zadłużenia, którego wymagalny termin spłaty może przypaść na okres, w którym dane państwo członkowskie w dalszym ciągu będzie miało poważne trudności finansowe i nie będzie w stanie dokonać wymaganych zwrotów. W związku z tym, mając na uwadze szczególne warunki pomocy finansowej, Komisja powinna mieć możliwość wydłużenia okresu odroczenia na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
- (5) Ponadto doświadczenie pokazuje również, że obowiązek zwrotu całej odroczonej kwoty w trzech ratach rocznych może spowodować nadmierne obciążenie dla państw członkowskich, które pozostają w trudnej sytuacji finansowej po upływie okresu odroczenia. W związku z powyższym przyszłe decyzje dotyczące udzielenia zgody na zwrot odroczonej kwoty w ratach powinny dopuszczać większą liczbę rat, w przypadku gdy kwoty te stanowią znaczną część produktu krajowego brutto państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 59).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej (Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1).

- (6) Państwo członkowskie będące beneficjentem decyzji o odroczeniu powinno zagwarantować, że w odniesieniu do nieprawidłowości, które były przyczyną potrącenia i które nadal istnieją w czasie przyjęcia takiej decyzji, podejmowane są działania naprawcze na podstawie planu działania, opracowanego w porozumieniu z Komisją i zawierającego jasne wskaźniki dotyczące osiąganych postępów. Jeżeli państwo członkowskie korzystające z takiego odroczenia nie usunie przedmiotowych nieprawidłowości zgodnie z planem działania i w związku z tym narazi budżet Unii na dodatkowe ryzyko finansowe, Komisja powinna mieć możliwość zmiany lub uchylecia swojej decyzji odraczającej termin stosowania potrąceń z jednoczesnym uwzględnieniem zasady proporcjonalności.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 908/2014.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 34 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014 dodaje się ust. 8a i ust. 8b w brzmieniu:

„8a. W przypadku państw członkowskich, które podlegają pomocy finansowej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 332/2002 (*), rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010 (**) oraz Porozumienia ustanawiającego europejski mechanizm stabilności, Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego oraz po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, przyjąć decyzję wykonawczą o odroczeniu na okres nieprzekraczający 24 miesięcy, począwszy od daty jej przyjęcia, wykonania decyzji przyjętych po dniu 1 maja 2015 r. na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 („decyzja o odroczeniu”).

W decyzji o odroczeniu upoważnia się do dokonania potrąceń po zakończeniu okresu odroczenia w trzech ratach rocznych. W przypadku gdy łączna kwota, której dotyczy decyzja o odroczeniu, stanowi ponad 0,02 % produktu krajowego brutto państwa członkowskiego, Komisja może zezwolić na jej zwrot w maksymalnie pięciu ratach rocznych.

Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego i po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, podjąć decyzję o jednokrotnym przedłużeniu okresu odroczenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, na okres nieprzekraczający 12 miesięcy.

Państwo członkowskie będące beneficjentem decyzji o odroczeniu gwarantuje, że w odniesieniu do nieprawidłowości, które były przyczyną potrącenia i które nadal istnieją w czasie przyjęcia decyzji o odroczeniu, podejmowane są działania naprawcze na podstawie planu działania, opracowanego w porozumieniu z Komisją i zawierającego terminy i jasne wskaźniki dotyczące osiąganych postępów. Uwzględniając zasadę proporcjonalności, Komisja zmienia lub uchyla decyzję o odroczeniu w jednym z następujących przypadków:

- a) jeżeli państwo członkowskie nie podejmie niezbędnych działań naprawczych przewidzianych w planie działania w celu usunięcia nieprawidłowości;
- b) jeżeli postępy w realizacji działań naprawczych oszacowane na podstawie wskaźników dotyczących postępów nie są wystarczające; lub
- c) jeżeli ich wynik nie jest zadowalający.

8b. Decyzje wykonawcze, o których mowa w ust. 8 i 8a, są przyjmowane zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 116 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej (Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1).“.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
